

Pentru totdeauna
cu
DUMNEZEU

21 DE ZILE DE CONSACRARE PERSONALĂ

© 2022 – Editura Viață și Sănătate
Toate drepturile rezervate.

Material pregătit de un colectiv de pastori sub coordonarea
Departamentului Educație, Uniunea Română

Corectură: Livia Mihai
Tehnoredactare: Irina Toncu

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate
prin rețeaua sa națională de librării
www.viataसानatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:
Editura Viață și Sănătate
Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34
Fax: 021 323 00 40
E-mail: comenzi@viataसानatate.ro
Site: www.viataसानatate.ro

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.
ISBN 978-606-087-253-5

Cuprins

ABEL – <i>Credință din jertfă</i>	7
ENOH – <i>Credinciosul care este deja acasă</i>	10
NOE – <i>Credință în vremuri de sfârșit</i>	13
AVRAAM – <i>De la credință la cunoaștere</i>	16
SARA – <i>Persoana în care credința crește</i>	19
ISAAC – <i>Omul providenței, între agonie și extaz</i>	22
IACOV – <i>Un căutător al binecuvântării</i>	25
IOSIF – <i>Omul care se încrede fără rezerve în Dumnezeu</i>	28
MOISE – <i>Omul contrastelor contrastante (totale)</i>	31
RAHAV – <i>O păgână credincioasă</i>	35
BARAC – <i>Credincios nu de carieră, ci din convingere</i>	38
DAVID – <i>Biruiător în cele din urmă pe toate planurile</i>	41
GHEDEON – <i>Un credincios curajos</i>	44
IEFTA – <i>Credința și surprizele ei</i>	47
SAMSON – <i>Iubirea lui Dumnezeu și eșecurile noastre</i>	50
SAMUEL – <i>Echilibrul încrederii depline</i>	53
URIAH SMITH – <i>Dedicare până la capăt</i>	56
ELLEN WHITE – <i>Omul providenței</i>	59
JOSEPH BATES – <i>Curajul de a fi ceea ce crezi</i>	62
JAMES WHITE – <i>Omul redeșteptării</i>	65

Introducere

Ce încurajator sună cuvântul care spune că niciodată nu este târziu pentru un nou început. Și este adevărat. De câte ori nu am experimentat adevărul din spatele acestei vorbe la nivel de relații cu cei apropiați, și nu numai, la nivel de profesie, de confruntări personale cu obiceiurile pe care le voiam tăiate din viață ș.a.m.d. Și totuși există o singură, unică, mare excepție în dreptul acestei afirmații.

În cartea Apocalipsa (22:11) citim că va fi un timp când Dumnezeu va declara solemn: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” Atunci va fi târziu pentru un nou început care să aibă ca punct de plecare seriozitatea în relația cu Dumnezeu.

Închiderea harului, cum numim momentul acesta, nu este un eveniment arbitrar care să te prindă pe picior greșit, nepregătit. Ci este un „destul” divin prin care Dumnezeu declară: „Nu te mai poți schimba, ai mers prea departe.” Prin profetul Isaia, Dumnezeu spune cu durere: „Ce aș mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici când Eu mă așteptam să facă struguri buni?” (Isaia 5:4).

Vestea bună este că harul pentru planeta noastră încă nu este închis. Mai este deschis încă o vreme, nu știm cât. Prin urmare, este timpul pentru un început care să fie fără sfârșit. Poate vor exista greșeli după acest început, dar nu uita ce declară Biblia: „Căci cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire” (Proverbele 24:16). E important să fim serioși, hotărâți, luptători în direcția cea bună pe tot parcursul relației cu Dumnezeu începută în trecut sau acum.

Ellen White mărturisește în urma descoperirii primite de la Dumnezeu:

„Când am văzut ce trebuie să fim pentru a moșteni slava și am văzut apoi cât de mult suferise Isus pentru a dobândi pentru noi o moștenire atât de bogată, m-am rugat să putem fi botezați în suferințele lui Hristos, ca să nu ne dăm înapoi în fața încercărilor, ci să le suportăm cu răbdare și bucurie, știind ce a suferit Isus pentru ca noi să putem fi îmbogățiți prin sărăcia și suferințele Sale. Îngerul a spus: «Tăgăduiți-vă eul; trebuie să faceți pași rapizi.» Unii dintre noi au avut timpul să primească adevărul și să înainteze pas cu pas, și fiecare pas pe care l-am făcut ne-a dat puterea să-l facem pe următorul. Timpul este însă acum pe sfârșite și ceea ce ne-a luat nouă ani de zile să învățăm, ei vor fi nevoiți să învețe în câteva luni. Vor avea nevoie, de asemenea, să se dezvețe de multe alte lucruri și multe să le învețe din nou. Cei care nu vor să primească semnul fiarei și chipul ei, când va fi aprobat decretul, trebuie să ia acum hotărârea...” – *Scrieri timpurii*, p. 67

Te invit să meditezi, să decizi și să acționezi pornind de la experiența eroilor credinței amintiți în Evrei 11. Unii s-ar putea să te surprindă și să spui că aceștia „nu sunt din Evrei 11”. În susținerea ideii că locul lor este acolo, amintesc că în ultima parte a acestui capitol găsim expresii ca „alții au suferit...” (v. 36); „toți aceștia...” (v. 39), care ne îndreptătesc să amintim experiența cu Dumnezeu a altor persoane care au urmat eroilor credinței amintiți în Evrei 11. Ba mai mult, versetul 40: „Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi” ne îndreptățește să credem, să trăim și să luptăm pentru ca și numele noastre să fie amintite în galeria credincioșilor din Evrei 11.

Trei săptămâni pot însemna o continuare sau un nou început al relației tale cu Dumnezeu. Îți doresc o viață în lumina mottoului: „Pentru totdeauna cu Dumnezeu!”

ABEL

Credință din jertfă

Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort. – Evrei 11:4

Raportul biblic cu privire la acest erou al credinței este scurt, însă lecția de viață extrasă din el a avut efect asupra multelor generații care au urmat. Abel își face apariția în familia primilor oameni ca al doilea fiu al acestora, născut în condițiile stării de păcat a părinților lui. Este prezentat în contrast cu fratele lui mai mare, despre care, paradoxal, se vorbește mai mult. Biblia nu relatează la ce vârstă a fost ucis de fratele lui și nici nu insistă pe ideea morții sale, deși aceasta în sine reprezenta mult la acel moment prin încărcătura spirituală pe care o purta. Murea prima dintre ființele inteligente, nu doar din istoria omenirii, ci din întreaga lume. Deși plata păcatului este moartea, care ar fi trebuit să fie a părinților lui sau a fratelui necredincios, primul care are parte de ea este el, cel credincios.

Să reflectăm însă la ce s-a întâmplat în perioada dintre nașterea și moartea lui Abel. La baza vieții lui a stat credința („Prin credință a adus... o jertfă mai bună...”). Abel a ales să fie credincios lui Dumnezeu. El a înțeles oferta de dragoste divină și marele principiu al mântuirii și s-a recunoscut pe sine ca fiind păcătos. A văzut păcatul și plata lui stând între sufletul său și comuniunea cu Dumnezeu. Jertfa adusă de el a fost o dovadă a credinței, în comparație cu a lui Cain, care a fost o încercare de a dobândi mântuirea prin fapte. Prin sângele vărsat, a privit la jertfa viitoare de pe crucea Golgotei și, punându-și încrederea în ispășirea ce urma să fie adusă acolo, a primit mărturia că este îndreptățit, iar jertfa sa a fost primită.

Dumnezeu nu era atât de interesat de jertfă, cât de acela care a adus-o. Diferența între el și Cain n-a fost doar în darurile aduse, ci și în caracterul și atitudinea lor, așa cum erau reflectate în acestea. Abel a ales credința și

ascultarea, în timp ce Cain a ales necredința și răzvrătirea. Asta a făcut diferența.

În sine, jertfa nu avea valoare ispășitoare, dar credința în făgăduința divină l-a determinat să aducă sacrificiul pe care îl ceruse Dumnezeu. Dumnezeu a acceptat darurile lui ca o dovadă a credinței. „Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.”

Credința lui Abel a dat naștere la o mărturie vie de-a lungul secolelor. În credința sa era o putere care l-a îndemnat să se conformeze cerinței lui Dumnezeu, iar influența puternică a credinței lui mai trăiește și astăzi – „vorbește ... încă”.

Ellen White spune: „Viața de ascultare și de credință neșovăielnică a lui Abel era o continuă muștrare pentru Cain. Cu cât este mai strălucitoare lumina cerească, reflectată de caracterul servilor credincioși ai lui Dumnezeu, cu atât mai clar se văd păcatele celor netemători de Dumnezeu și cu atât mai hotărâte vor fi străduințele lor de a-i nimici pe aceia care le tulbură pacea. Viața cea sfântă a lui Abel era o mărturie împotriva susținerilor lui Satana că este cu neputință ca omul să țină Legea lui Dumnezeu” (PP 71, 72).

Care este atitudinea mea în raport cu aceste adevăruri? Cum arată viața mea?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

ENOH

Credinciosul care este deja acasă

Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. – Evrei 11:5

Enoh este un erou al credinței, un uriaș spiritual. Referințele biblice cu privire la el sunt relativ puține, dar concludente. Nimic strident, nimic negativ nu se găsește în raportul vieții lui. Afirmatia care definește viața lui Enoh este: „A umblat cu Dumnezeu” (Gen. 5:22,24). Doar despre Noe se mai spune același lucru (Gen. 6:9). În dreptul lui Enoh apare de două ori. Această expresie este sinonimă cu afirmația din Evrei 11:5, unde se spune că Enoh a fost luat la cer după ce a primit confirmarea („mărturia”) că este „plăcut lui Dumnezeu”. „A umbla cu Dumnezeu” înseamnă să „Îi fii plăcut”. Mica 6:8 spune ce așteaptă Dumnezeu de la noi: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Așa a trăit Enoh. În Geneza 5:22, ni se spune că Enoh „a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani” după nașterea lui Metusala. El Îl căutase pe Dumnezeu și înainte, dar nașterea unui fiu este semnificativă în experiența apropierii de Dumnezeu. Ellen White spune că Enoh „căuta să aibă anumite momente în care să fie singur și nu dorea să fie găsit de oameni, pentru că ei îi întrerupeau meditația sfântă și comuniunea cu Dumnezeu. El nu se retrăgea întotdeauna din societatea acelora care îl iubeau și îi ascultau cuvintele înțelepte și nici nu se separa cu totul de cei stricați. El se întâlnea și cu cei buni, și cu cei răi în anumite momente stabilite și se străduia să-i întoarcă pe cei răi de la calea lor cea rea” (Ellen White, *Adevărul despre îngeri*, p. 67).

De la Enoh învățăm câteva lecții valoroase. În primul rând, relația noastră cu Dumnezeu trebuie să fie tot mai puternică, mai intensă cu fiecare clipă. În al doilea rând, trebuie că fim constanți în preocuparea

pentru cele spirituale, să nu avem sincope majore și frecvente. Timp de trei sute de ani, Enoh „a umblat cu Dumnezeu” fără să iasă în decor și fără pauze inutile. În al treilea rând, putem trăi o viață curată în mijlocul unei lumi corupte, mânjite. Enoh este dovada că acest lucru este posibil. În al patrulea rând, pentru a fi mai aproape de Dumnezeu, nu trebuie să ne izolăm, să ne retragem într-un loc pustiu, ci să cultivăm comuniunea cu Dumnezeu în mijlocul experienței cotidiene. Din existența noastră trebuie să facă parte și interacțiunea cu cei păcătoși, cu scopul conștientizării și trezirii interesului lor pentru cele spirituale. În Iuda, versetele 14 și 15, ni se spune că Enoh a predicat despre judecata lui Dumnezeu asupra celor nelegiuiți. În al cincilea rând, Enoh este un exemplu de ceea ce înseamnă să fi un creștin autentic, viu, care își îndeplinește cu brio rolul de părinte, de educator pentru copiii săi.

Suntem chemați să fim un Enoh al zilelor noastre. Doar cei care umblă cu Dumnezeu și Îi sunt plăcuți Lui vor fi luați în Împărăția Sa. Ești tu un Enoh? Dar eu?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

NOE

Credință în vremuri de sfârșit

Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință. – Evrei 11:7

Adesea, creștinul se întreabă cum poți trăi fără păcat într-o lume păcătoasă, iar dacă ești un om supus păcatului, cum poți fi un reper moral pentru alții? Cu siguranță că mulți dintre noi, asemenea personajului legendar Sisif, ne tot străduim din răspuțeri să fim fără prihană, și tot suntem înfrânți... Ce e de făcut în acest context? În căutarea răspunsului potrivit, te invit să privim la personajul biblic Noe. Sunt multe referințe pe care le scoate în relief Biblia, iar câteva merită a fi subliniate.

În primul rând, Geneza 6:8 menționează că „Noe a căpătat milă înaintea Domnului”. Este primul loc din Scriptură unde se raportează acest termen. În contextul decăderii morale din acea perioadă, mila de care are parte Noe îl responsabilizează în fața generației de atunci. Mila Domnului nu avea rolul de a-l favoriza pe Noe, ci de a-l face o mână întinsă a favorii divine timp de 120 de ani pentru oamenii care-l înconjurau. A fi sub mila și îndurarea divină te determină să o rupi „cu păgânătatea și cu poftelumești” (Tit 2:12) și să trăiești într-un mod neprihănit.

În al doilea rând, v. 9 ridică ștacheta moralității și a idealului divin: „Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui.” Aceste cuvinte nu au rolul de a ne induce o stare de inferioritate spirituală, un complex moral, ci o motivație de a urma acest exemplu. Cum de îi face Dumnezeu o asemenea caracterizare lui Noe? Nu avea el păcat? Nu trăia el înconjurat de imoralitate la cote înalte? Ce i-a dat putere să fie fără pată? Răspunsul e tot în acest verset: „Noe umbla cu Dumnezeu.” Asta presupune a fi ca un copil ce întinde mânuța lui spre părinți, adică dependență.

Reprezintă o viață în armonie cu voința lui Dumnezeu, mai concret a renunța la mine și a trăi ca El.

În al treilea rând, Evrei 11:7 menționează că „prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință”. Noe, deși nu cunoștea ce însemnă cuvântul „ploaie”, Îl cunoștea pe Cel care i-a vorbit despre ploaie și a crezut. Dumnezeu a dorit salvarea multor contemporani ai lui Noe. Dar la predica lui ce durează 120 de ani, ia atitudine doar familia sa. Dacă alții nu-ți ascultă mărturia, dar iau seama cei din familia ta, atunci se merită să „predici” o viață întreagă doar pentru acest lucru.

Doamne, revarsă-Ți harul Tău îndurător și peste noi, ca să înțelegem răspunderea pe care o avem față de cei din jur. Învață-ne să „o rupem cu păgânătatea” și dă-ne puterea „de a trăi în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie”. Vrem să umblăm cu Tine și să fim fără pată în veacul acesta. Iar dacă Tu vei găsi cu cale să ne salvezi familiile, fă să fim și noi colaboratorii Tăi în acest plan.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

AVRAAM

De la credință la cunoaștere

Prin credință, Avraam... a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu. – Evrei 11:8-10

De-a lungul Noului Testament, viața lui Avraam este prezentată ca fiind exemplul de credință prin excelență. Astfel că nu suntem surprinși să citim că el „a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce” (Evrei 11:8). Avraam se încrede cu credincioșie în Dumnezeu și se supune deoarece „locul cel mai fericit de pe pământ pentru el era locul în care Dumnezeu voia ca el să fie” (*Patriarhi și profeți*, 126).

Viața de credință a patriarhului Avraam ne învață despre importanța alegerilor.

La chemarea lui Dumnezeu, își părăsește locuința dintr-o cetate (Ur), locuiește în corturi și trăiește având o altă cetate ca destinație finală. Deține turme, are robi și roabe, ar avea resursele materiale să-și construiască o gospodărie, însă singurele lucruri pe care le zidește sunt altarele. Dă întâietate nepotului său să aleagă în care parte a țării dorește să-și așeze corturile, refuză recompensa împăratului Sodomei din prada de război, și exemplele pot continua.

În timpul vieții sale, Avraam nu a moștenit Țara promisă. El a trăit ca un străin în Canaan, locuind în corturi pentru că nu avea un pământ al său (Evrei 11:9). Ni se spune că el a putut face acest lucru pentru că aștepta cu nerăbdare cetatea „al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu” (v. 10). Avraam știa că așezarea în țara Canaanului nu era scopul final al promisiunilor lui Dumnezeu. A înțeles că această experiență era doar pregătitoare pentru „cetatea care are temelii tari” (v. 9), iar el își pregătește și instruește familia să facă la fel. Astfel că Isaac și Iacob îi urmează exemplul.

Viața creștinului implică alegerea de a ieși din tot ce ne-ar lua libertatea de a umbla în experiența supunerii față de călăuzirea lui Dumnezeu și a avea ca destinație finală obiectivul promisiunii lui Dumnezeu.

Credința lui Avraam ne indică faptul că viața fiecăruia este o declarație.

Viața de credință a fost întotdeauna contrară logicii lumii, însă ascultarea față de voia și scopul lui Dumnezeu nu necesită să ai o cunoaștere deplină a planului Său; cere doar să ai încredere în Cel pe care îl urmezi.

Soția lui Albert Einstein a fost întrebată odată dacă înțelegea teoria relativității pentru care soțul ei era faimos, iar ea a răspuns: „Nu, dar îmi cunosc soțul și știu că se poate avea încredere în el.” Viața trăită de fiecare om devine o declarație în favoarea sau în defavoarea credinței, la fel cum a fost și cea a lui Avraam cu mult timp în urmă. Fiecare om trăiește pentru ceva, dar Avraam a arătat cum se poate trăi, prin credință, pentru Dumnezeu. Aceasta a fost declarația vieții sale.

Astăzi ai oportunitatea de a decide să ieși din ceea ce te leagă de acest pământ și să trăiești o viață condusă complet de Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

SARA

Persoana în care credința crește

Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise. – Evrei 11:11

Istoria vieții Sarei ne poate ajuta să soluționăm o provocare spirituală semnificativă prin răspunsul pe care îl poate aduce la dilema: cum poate cineva să creadă în Dumnezeu dar să nu aibă încredere în El?

Experiența ei de credință se construiește având un context nu tocmai de invidiat. Părăsește confortul urban al acelor timpuri și merge alături de soțul ei pe un drum al vieții simple și al provocărilor, trece prin aproape toate etapele vieții fără să poată avea un copil, experimentează îndoiala, nesiguranța, dar și consecințele deciziilor neinspirate.

Cu toate acestea, primul lucru pe care îl putem spune despre Sara este că a fost o femeie evlavioasă. De două ori este lăudată în Noul Testament. Mai întâi, este apreciată ca o femeie credincioasă (Evrei 11:11), apoi Petru o prezintă ca model pentru toate femeile creștine (1 Petru 3:5-6).

Viața Sarei, dar și a soțului ei ne prezintă credința ca fiind un dar care trebuie dezvoltat și care trece prin diferite etape de creștere. Astfel că Sara se lasă condusă de Dumnezeu pe un drum de creștere spirituală și de dezvoltare a credinței.

Sămânța credinței

Dumnezeu hotărăște să-i ofere prima garanție că este în planul Său hotărând să-i schimbe numele – din Sarai în Sara. Această făgăduință, că va fi „mama unor neamuri întregi” (Gen. 17:16), era arvuna care urma să ude sămânța credinței. Sarai cea neîmplinită urma să se schimbe în Sara cea fericită. Durerea și frustrarea aveau să fie înlocuite cu bucurie și dragoste.

Consolidarea credinței

Sara s-a luptat cu necredința pentru că ochii ei erau ațintiți asupra lui Avraam și asupra ei însăși. Avraam avea aproape 100 de ani, iar Sara era la doar zece ani în urma lui. Așa că promisiunea lui Dumnezeu părea imposibilă.

Dacă te uiți la slăbiciunea propriei tale ființe, la dificultățile și presiunile din viața ta, la problemele cu soțul/soția sau cu copiii tăi, te vei găsi alunecând în necredință, deoarece credința nu poate fi clădită pe acestea.

Când Dumnezeu i-a vorbit Sarei, i-a ridicat privirea de la orizonturile descurajatoare ale propriei vieți și a spus: „Este ceva prea greu pentru Domnul?” (Gen. 18:14). Astfel că ea a născut un fiu la bătrânețe.

Cea mai mare lecție de credință pe care Sara o descoperă este că Dumnezeu este de fapt credincios. A împlinit tot ce a făgăduit. Aceasta este sursa de inspirație a credinței ei.

Cum se consolidează credința? Privește cine este Dumnezeu și ascultă ce spune El. Credința crește pe măsură ce îți iei ochii de la tine și de la problemele tale, de la limitările și eșecurile tale, și îi îndrepti spre Dumnezeul cel viu, Domnul pentru care nimic nu este imposibil.

Dumnezeu a lucrat cu blândețe cu credința Sarei. El va face la fel și cu tine. El știe deja totul despre tine, așa că nu-ți fie teamă să te apropii astăzi de El cu încredere și ascultare.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

ISAAC

Omul providenței, între agonie și extaz

Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare. – Evrei 11:20

Isaac este copilul așteptat timp de 25 de ani. Avraam, tatăl său, l-a așteptat ca o împlinire a făgăduinței lui Dumnezeu de a avea un fiu prin care sămânța lui va deveni un neam mare. Avraam și Sara trec prin toate fazele de la credință la necredință, agonie, cu toate greșelile aferente acestei stări.

În cele din urmă, la vremea potrivită, făgăduința se împlinește și Isaac se naște, crește și la vârsta la care trebuia să înceapă să viseze la familia lui viitoare, se confruntă cu perspectiva de a fi miel de jertfă. În Geneza 22:1-2 citim că Dumnezeu îi cere lui Avraam să-l jertfească pe Isaac.

„...Cu glasul tremurând, Avraam îi descoperi fiului său solia divină. Cu groază și uimire află Isaac ce soartă îl aștepta, dar nu se împotrivi. El ar fi putut scăpa ... dacă ar fi ales așa. Dar Isaac a fost educat din copilărie să asculte de îndată și cu încredere, și a dat pe față o supunere binevoitoare față de planul lui Dumnezeu. El a considerat că este onorat să-și dea viața ca jertfă lui Dumnezeu. Cu duioșie, el căuta să ușureze durerea tatălui său și-l ajută să lege frânghiile de altar” (*Patriarhi și profeți*, p. 149).

EXTAZUL nr. 1: Geneza 22:11-14 – Dumnezeu îl eliberează și oferă în loc un miel pentru jertfă!

„Avraam a văzut atunci un berbec încurcat cu coarnezle într-un tufiș și, luând imediat noua victimă, a adus-o ca ardere-de-tot în locul fiului său“ (PP/150).

AGONIA nr. 2: Geneza 24:1-9 – „Coaliția” care îi alege soție lui Isaac: Dumnezeu + Avraam + Eleazar + Rebeca și familia ei = Geneza 24:10-61

EXTAZUL nr. 2: Geneza 24:62-67 – Căsătoria dintre Isaac și Rebeca! Bucurie maximă!

AGONIA nr. 3: Geneza 25:20-22 – Așteptare lungă de 20 de ani... până se nasc cei doi băieți

EXTAZUL nr. 3: Geneza 25:23-26 – Esau și Iacov, cei doi fii ai lui Isaac și Rebeca.

AGONIA nr. 4: Geneza 25:27-28 – „Singurătate în doi...”

Așteptarea lungă de 20 de ani, până se nasc copiii, într-o epocă în care absența copiilor era considerată „blestemul lui Dumnezeu”, iar vinovată era femeia, a rupt atașamentul emoțional și relațional al celor doi. Când se nasc băieții, cei doi soți erau deja împărțiți în două tabere, fiecare atașându-se de unul dintre copii. Astfel a început o „con competiție de care pe care”, cu efecte nebănuite pe termen lung. Soții nu mai comunică asertiv, ci fiecare vrea să-l domine pe celălalt. O căsătorie considerată providențială în trei mari religii : evreii, creștinii și musulmanii, din cauza comportamentelor disfuncționale și neadaptate ale partenerilor, în loc să devină un „colț de rai”, se transforma într-o „perdea” în spatele căreia se consumau cele mai mari tragedii.

Concluzii:

- Doar Providența, fără contribuția partenerilor, nu poate transforma agonia în extaz, dar... sigur nu va împiedica transformarea EXTAZULUI în AGONIE!
- Providența înainte de căsătorie nu protejează căsnicia ulterioară de provocări și dificultăți.
- Căsnicie împlinită, fericită și binecuvântată au doar cei care se roagă și doresc să muncească pentru acest obiectiv.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

IACOV

Un căutător al binecuvântării

Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său.

– Evrei 11:21

Nu este atât de greu ca, într-un moment decisiv al vieții noastre, când știi că urmează să mori, să zici vorbe frumoase, să te porți bine. Să trăiești însă zi de zi cu înfrânare de sine și să rămâi credincios până la capăt este mai greu. Oare Iacov cum a ajuns în acest moment final al vieții. Ioan, apostolul, afirmă că adevărata dragoste înseamnă că Isus a murit pentru noi, și nu faptul că noi suntem gata de jertfă pentru El (1 Ioan 4:10).

În experiența vieții lui Iacov (Geneza 28:12-15) găsim un moment incredibil, care arată acest principiu. Iacov, după ce își minte tatăl și fură binecuvântarea fratelui său, este nevoit să caute refugiu departe, la casa fratelui mamei sale. Pe drum trebuie să se fi simțit vinovat, un înșelător, singur și fără un viitor sigur. În mod greu de imaginat, Dumnezeu hotărâște să se întâlnească cu el. Nu găsim cuvinte de ceartă, nu-l condamnă, ci-i vorbește despre dorința de a-l binecuvânta.

Așa este Dumnezeuul lui Avraam, Isac și Iacov, așa este Dumnezeuul nostru. El ne binecuvântează, ne ocrotește, ne include în planul Său măreț cu bucurie și plăcere. El inițiază relația, faptele Lui pun bazele unei relații de durată. Credințioșia Lui, dragostea Lui fac posibilă ridicarea noastră din păcat. Privind la bunătatea Lui, inima noastră răspunde și se schimbă (Romani 2:4).

Iacov a decis să dea zecime lui Dumnezeu ca răspuns la făgăduința Creatorului său. El recunoaște astfel că orice va realiza este cu ajutorul lui Dumnezeu, cu ajutorul Celui care coboară pe pământ pentru a-l binecuvânta pe alesul Său. Fără El, noi ducem lipsă (Romani 3:23). Cu El, suntem binecuvântați. De multe ori, omului i se pare greu să recunoască lipsa de merite și să dea slavă lui Dumnezeu. În acel moment însă, când fugea de

acasă și nu avea bani, familie, animale, a înțeles, că doar cu ajutorul lui Dumnezeu poate realiza toate acestea.

Personajele capitolului 11 din Epistola către evrei sunt numite „eroi ai credinței”. Visăm să devenim eroi și noi, dar avem impresia că eroii au capacități extraordinare, sunt super-oameni sau au primit ceva miraculos de la Dumnezeu, care nu este accesibil oricui. Iacov și cei din acest capitol nu aveau nimic special care să nu ne fie accesibil și nouă. Aveau însă credință în Cel care le-a făgăduit lucruri incredibile și au luptat până la capăt, chiar dacă pe parcurs a fost greu (Geneza 47:9), sau diferit față de cum și-au imaginat ei viața. A meritat pentru că bunătatea Celui Preaînalt le-a câștigat inima.

Sunt eu pregătit să recunosc că doar ce am realizat cu Dumnezeu și pentru El are valoare pe cântarul eternității? Recunosc că doar bunătatea Lui poate topi inima mea și determina o schimbare?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

IOSIF

Omul care se încrede fără rezerve în Dumnezeu

Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale. – Evrei 11:22

În Geneza 50:24 citim că „Iosif a zis fraților săi: «Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta și vă va face să vă suiți din țara aceasta în țara pe care a jurat că o va da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.»”

În momentul când Iosif rostește aceste cuvinte se află deja la sfârșitul vieții. Nu mai este un caracter în formare, ci unul încercat, trecut prin foc și călit în încercări. Când privim la realizările unei persoane de succes, de obicei ne dorim să fim în locul acesteia. Când vezi pe internet corpul antrenat, musculos și armonios al unui sportiv, te gândești ce frumos ar fi să ai și tu un asemenea corp. Ceea ce nu realizăm în astfel de momente este drumul pe care acea persoană l-a parcurs ca să ajungă acolo. Nu cunoaștem sacrificiile făcute, suferința ce l-a costat să ajungă și să se mențină acolo. Ne dorim ce are el, dar fără efortul pe care l-a depus. De obicei realizăm că și noi am putea să fim așa... dacă am fi dispuși să plătim prețul.

Iosif, la finalul vieții, poate vorbi în felul acesta pentru că a trăit, s-a format alături de Dumnezeu. Împreună au parcurs drumul care l-a format. Nu mai vorbește despre un viitor probabil. El este convins că orice făgăduință a lui Dumnezeu se va realiza exact cum a promis. Pe parcursul vieții a avut momente când părea că Dumnezeu îl încurcă. Visele primite i-au adus necazuri și suferință. A încercat să fie un om drept și a fost pedepsit. Câteodată, căile Domnului pot părea încurcate, dar învățăm și noi, ca și Iosif, că fac parte dintr-un plan mai mare, mai măreț.

De multe ori, Biblia amintește de Dumnezeul „lui Avraam, Isaac și Iacov”. Este numit așa pentru că este un Dumnezeu personal. Este numit așa pentru că se comportă diferit cu fiecare, după nevoile sale. Este numit așa pentru că nu se schimbă. Cum s-a comportat, cum l-a iubit, cum l-a

călăuzit pe Avraam, așa l-a călăuzit și pe Isaac, și pe Iacov, și pe Iosif, ... și pe mine. Pe ei nu i-a iubit mai mult decât pe mine. De aceea, El este și Dumnezeuul meu.

Înainte să pornească spre Egipt, Iacov a primit asigurarea lui Dumnezeu: „Și Dumnezeu a zis: «Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tatălui tău. Nu te teme să te cobori în Egipt, căci acolo te voi face să ajungi un neam mare. Eu Însumi Mă voi coborî cu tine în Egipt și Eu Însumi te voi scoate iarăși de acolo, iar Iosif îți va închide ochii»” (Geneza 46:3-4). El știa că urmașii lui vor moșteni Canaanul, pentru că El a promis. Când se descoperă fraților săi, Iosif spune că nimic nu a fost degeaba, ci a făcut parte din planul lui Dumnezeu (Gen. 45:7-8). Iosif a renunțat la eu, la ambiții proprii, la răzbunare și a devenit una cu planul lui Dumnezeu. A avut încredere în felul în care El conduce viața oamenilor.

Am eu încredere, ca Iosif, în providența Lui? Am încredere în făgăduințele Sale? Sunt convins că numele meu se află în cartea vieții? Trăiesc conform principiului că, oriunde mă conduce Dumnezeu, eu trebuie să fiu lumină, de restul se ocupă El?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

MOISE

OMUL CONTRASTELOR CONTRASTANTE (TOTALE)

Prin credință a părăsit Moise Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut. – Evrei 11:27

PRIMII 40 DE ANI

CONTRASTUL NR. 1: Un copil sănătos și frumos, condamnat la moarte doar pentru că e băiat evreu.

Nimic nu e la întâmplare, nici chiar istoria zbugucimată, dar frumoasă și glorioasă, a lui Moise. Istoria lui începe cu părinții lui: Amram și Iochebed, care au ascultat mai mult de glasul conștiinței și de Dumnezeu, decât de ordinele de genocid ale egiptenilor (Exodul 2:3-4).

„Copilul era frumos, și părinții, crezând că timpul eliberării lui Israel se apropia și că Dumnezeu va ridica un eliberator pentru poporul Său, s-au hotărât să nu îngăduie uciderea pruncului. Credința în Dumnezeu le-a întărit inimile... Îngerii au îndrumat-o spre acel loc pe fiica lui Faraon. Ea se hotărî să-l scape, îl va adopta ca fiind propriul ei fiu” (*Profeți și regi*, p. 248).

CONTRASTUL NR. 2: Un copil condamnat la moarte e salvat de Dumnezeu, chiar în casa celui care l-a condamnat.

IMPORTANT: Formarea unui popor începe de la doi părinți credincioși și hotărâți și de la o soră ascultătoare și înțeleaptă.

Primii 12 ani de viață, petrecuți în casa umilă și sărăcăcioasă a unor sclavi credincioși și principali, au fost hotărâtori în educarea și formarea unui bărbat care urma să influențeze derularea istoriei mondiale.

La vârsta de 40 de ani, simțul dreptății și dorința de eliberare a popoului său, neînsoțite de maturitate și providență, îl expun unor greșeli cu urmări grave. Omoară un egiptean, vrea să impună dreptatea printre israeliți, e pârât lui faraon și trebuie să fugă departe de palatul său și de frații săi.

IMPORTANT: Râvna neînsoțită de înțelepciune este păgubitoare pentru toți : Moise, faraon, israeliți. În loc să elibereze poporul, libertatea lui e în primejdie și scapă prin fugă.

„În toți aceia care sunt aleși să aducă la îndeplinire o lucrare pentru Dumnezeu se vede elementul omenesc. Cu toate acestea, ei nu sunt oameni care să aibă un caracter și obiceiuri stereotipe și care să fie mulțumiți să rămână în starea aceea. Ei doresc cu înfocare să primească înțelepciune de la Dumnezeu și să lucreze pentru El” (*Profeți și regi*, p. 253).

CONTRASTUL NR. 3: O faptă făcută cu bune intenții, dar nechibzuită, aparent este împlinirea scopului final, dar se dovedește, în realitate, că anulează vocația.

URMĂTORII 40 DE ANI

CONTRASTUL NR. 4: Oricât de mult a greșit cineva, Dumnezeu îi pregătește UN LOC și UN ROL NOU, în care are multe de învățat și-L pregătește pentru MISIUNE.

Exodul 2:22

IMPORTANT: Timpul de pregătire al unui om pentru o misiune nu este un timp pierdut, indiferent cât durează.

Exodul 3:2-3

CONTRASTUL NR. 5: Dumnezeu vrea să se întâlnească chiar și cu un criminal și poate să-l trimită în MISIUNE, dacă acesta manifestă respect și **închinare**.

Exodul 3:11

„Moise a văzut înaintea sa greutăți ce păreau de netrecut. ... Prin aceste semne (Exodul 4:1-9), Domnul l-a asigurat pe Moise că atât propriul său popor, cât și faraon aveau să fie convinși că Cineva mai puternic decât împăratul Egiptului Se descoperă în mijlocul lor.” (PP/258)

Exodul 4:10,13

CONTRASTUL NR. 6: Moise se vede foarte potrivit să-și elibereze frații „cu pumnul lui”, dar planul său era greșit și a trebuit să renunțe la el. Acum Dumnezeu face un plan corect de eliberare, la care Moise se vede nepotrivit, dar trebuie să accepte planul lui Dumnezeu.

IMPORTANT: Chiar dacă ai greșit, ascultă de Dumnezeu că doar El știe cel mai bine cum trebuie să procedezi.

ULTIMII 40 DE ANI

Exodul 4:18,20

„Un om va crește în putere și îndemânare atunci când acceptă răspunderile pe care Dumnezeu le așază asupra lui și când cu tot sufletul său caută să se califice pentru a purta cum se cuvine aceste responsabilități. Oricât de umilă ar fi poziția sa și oricât de mărginită ar fi iscusința sa, acel om va atinge adevărata mărire încrezându-se în puterea divină, dacă va căuta să-și împlinească lucrarea cu credincioșie” (PP/259).

CONTRASTUL NR. 7: Moise înțelege concret că planul lui Dumnezeu include familia, pleacă în Egipt cu avizul socrului sau al soției sale și contează pe ajutorul lui Aron.

Exodul 4:27,29,31

IMPORTANT: Când Dumnezeu te cheamă și apoi te trimite, El se îngrijește de legitimația ta și de echipa cu care să lucrezi. Așa lucrează și El. Satana te vrea individualist. Așa e el...

Exodul 12:36

Exodul 13:21

Exodul 14:28-29

CONTRASTUL NR. 8: Când poporul se vede fără scăpare, **înconjurat** de munți, mare, pustiu și inamici, scăparea e la Dumnezeu, care deschide marea și nimicește inamicii.

IMPORTANT: Când Dumnezeu te întrebă de ce strigi, taci și mergi înainte!

După 40 de ani de rătăcire prin pustie, poporul ajunge la hotarele Canaanului.

Deuteronomul 34:4-5

Iuda 9

Luca 9:28-30

CONTRASTUL NR. 9: Deși Dumnezeu nu-i aprobă lui Moise intrarea în țara Canaan, el este totuși **înviat** și primește misiunea de a-L **încuraja** pe Isus **înainte** de crucificare.

IMPORTANT: Viața lui Moise, de la naștere până la moarte, a fost plină de contraste, dar la final a avut parte de intrare în cer. Accepți și contrastele, și cerul?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

RAHAV

O păgână credincioasă

Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile. Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.

– Evrei 11:30,31

„Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s-a suit la ei pe acoperiș și le-a zis: «Știu că Domnul v-a dat țara aceasta, căci ne-a apucat groaza de voi, și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră. Fiindcă am auzit cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele Mării Roșii și am auzit ce ați făcut celor doi împărați ai amoriților dincolo de Iordan, lui Sihon și Og, pe care i-ați nimicit cu desăvârșire. De când am auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima și toți ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ. Și acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că veți avea față de casa tatălui meu aceeași bunăvoință pe care am avut-o eu față de voi. Dați-mi un semn de încredințare că veți lăsa cu viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele și pe toți ai lor și că ne veți scăpa de la moarte»” (Iosua 2).

Înaintarea oștilor lui Israel a dovedit că lucrările puternice ale Dumnezeului evreilor merseseră înaintea lor și că unii dintre păgâni își însușeau învățătura că numai El era Dumnezeu cel adevărat. În Ierihonul cel nelegiuit, mărturia unei femei păgâne a fost: „Domnul, Dumnezeu vostru, este Dumnezeu sus în cer și jos pe pământ” (Iosua 2:11). Cunoașterea lui Iehova, care ajunsese astfel la ea, s-a dovedit a fi salvarea ei. Prin credință „n-a pierit Rahav împreună cu cei răzvrățiți” (Evrei 11:31). Iar convertirea ei n-a fost un caz izolat al milei lui Dumnezeu față de închinătorii la idoli care au recunoscut autoritatea Sa divină. În mijlocul țării, un popor numeros — gabaoniții — a renunțat la păgânismul lui și s-a unit cu Israel, împărtășindu-se de binecuvântările legământului (PR 369.2).

Dumnezeu nu recunoaște nicio deosebire pe bază de naționalitate, rasă sau castă. El este Creatorul tuturor oamenilor. Toți oamenii sunt o familie prin creațiune și toți sunt una prin răscumpărare. Hristos a venit să dărâme orice zid de despărțire, să deschidă toate despărțiturile templului, pentru ca orice suflet să aibă intrare liberă la Dumnezeu. Dragostea Lui este atât de cuprinzătoare, atât de profundă, atât de deplină, încât pătrunde pretutindeni. Ea ridică mai presus de influența lui Satana pe aceia care sunt amăgiți de ispitirile lui și îi așază în apropierea tronului lui Dumnezeu, tron înconjurat de curcubeul făgăduinței. În Hristos nu mai este nici iudeu, nici grec, nici rob, nici slobod (PR 369.3).

Toți locuitorii cetății, cu tot ce era viu acolo, „bărbați și femei, copii și bătrâni, până la oi, boi și măgari”, trebuiau să fie trecuți prin ascuțișul sabiei. N-au fost cruțate decât credincioasa Rahav și familia ei, ca urmare a făgăduinței date de iscoade. Cetatea întregă a fost arsă; palatele și templele ei, clădirile ei mărețe, cu draperii bogate și ziduri frumos sculptate, au fost date pradă focului. Tot ce nu putea fi nimicit prin foc, „tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fier”, trebuiau închinat slujbei de la sanctuar. Până și pământul pe care stătea cetatea a fost blestemat. Ierihonul nu mai trebuia să fie rezidit ca fortăreață; asupra oricui ar fi încercat să clădească din nou zidurile pe care le doborâse la pământ puterea divină s-au rostit judecăți de pedepsire. Înaintea întregului Israel s-a spus cu solemnitate: „Blestemat să fie înaintea Domnului omul care se va scula să zidească din nou cetatea aceasta a Ierihonului. Cu prețul întâiului său născut îi va pune temeliiile și cu prețul celui mai tânăr fiu al lui îi va așeza porțile” (PP 491.3).

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

BARAC

Credincios nu de carieră, ci din convingere

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc ... de Barac, ... și de proroci! Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor... – Evrei 11:32

Barac – nume biblic căruia i se alocă un spațiu oarecum important pe paginile cărții sfințe, două capitole (4 și 5). În spațiul alocat însă, nu el este personajul principal. Chemarea lui Dumnezeu de a evolua în public pe scena credinței îi este adresată prin Debora, profet și conducător în Israel în perioada domniei lui Iabin, un împărat canaanit cu un comportament foarte nemilos față de copiii lui Israel. Prin profet nu vine doar chemarea pentru implicare în lupta pentru eliberarea poporului lui Dumnezeu, ci vin și planurile de război: „Du-te, îndreaptă-te spre muntele Taborului și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon; voi trage spre tine, la pârâul Chison, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carele și oștile lui, și-l voi da în mâinile tale” (Judecători 4:6,7).

Pasul credinței prin care Barac iese în față și devine model pentru credincioșii de astăzi se găsește, surprinzător, în cuvintele adresate profetesei Debora: „Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce” (Judecători 4:80).

Probabil că Barac a gândit că el singur nu poate susține moralul evreilor. Prezența Deborei însă avea să slujească drept mesaj clar pentru popor că demersul său era în planul lui Dumnezeu și că ea, profetesa, a fost aceea care a inițiat campania, și nu el. Barac a urmat doar călăuzirea profetică în această întreprindere periculoasă. Pe de altă parte, este demn de luat în seamă că Debora nu s-a dat înapoi de pe calea pe care ea o prescrisese pentru alții. Cât despre Barac, el a preferat rolul mai smerit al aceluia care execută porunca venită de la Domnul. El s-a retras de bunăvoie în spatele autorității unei femei pe care Dumnezeu o însuflețise și inspirase.

Astăzi este nevoie de oameni care vor să asculte de glasul divin cum a făcut Barac. Oameni care vor să conlucreze cu Dumnezeu, să urmeze planul Lui, și nu de oameni care vor ca Dumnezeu să se supună planurilor lor.

„Astfel, încurajat de asigurarea Deborei, care spusese că venise ziua pentru o biruință răsunătoare, Barac și-a condus armata jos, în câmpia deschisă, și a lansat un atac curajos asupra vrăjmașului. Dumnezeu oștirilor a luptat pentru Israel și nici iscusința în luptă, nici superioritatea numerică și nici echipamentul nu au putut să le stea împotrivă... Israelii au acționat prompt și plini de curaj, dar numai Dumnezeu a pus pe fugă vrăjmașul, iar biruința nu putea să-I fie atribuită decât Lui” (*Fiice ale lui Dumnezeu*, p. 20).

Ce cauți în luptele credinței, slava ta sau slava Lui? Când vei fi dispus să recunoști că a Lui este slava și puterea și mărirea, El te va ridica și îți va da biruința pentru că tu recunoști că este doar a Lui. A ta este credința care se supune și lucrează cu încredere în El.

Întreabă-L care este planul Lui pentru tine azi, mâine... mereu!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

DAVID

Biruiitor în cele din urmă pe toate planurile

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea dacă aș vrea să vorbesc de ... David, ... și de proroci! Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor... – Evrei 11:32,33

Pavel nu-și propune să scrie virtuțile tuturor eroilor credinței, dar nu poate omite însă numele lui David. La fel ca Moise, David este pregătit de Dumnezeu în școala naturii și a vieții câmpenești, iar cea mai importantă lecție era să înțeleagă grija Marelui Păstor pentru oile Sale. Numai așa putea fi un conducător bun pentru poporul Său. Curajul și credința lui David în fața lui Goliat erau rodul multor experiențe ale credinței, în care Dumnezeu îl scăpase de fiare mult mai puternice decât el. Experiența în lucrurile acestea a pus la încercare inima lui David și a dezvoltat în el curaj, putere și credință.

După experiența cu Goliat, David ne arată sinuozitățile unei vieți de credință. Este uns ca împărat, dar aproape își pierde credința că va mai ajunge pe tron. Oboseala și nerăbdarea sunt adesea obstacole serioase în calea credinței, dar, așa cum spunea scriitorul G.K. Chesterton, oamenii au ajuns să fie mai oboșiți de plăcere decât de durere. David și-a amintit mereu de ungerea lui Samuel și, în fața greutăților, s-a hotărât să nu trădeze sfânta sa însărcinare, chiar dacă credința lui în făgăduințele lui Dumnezeu slăbise.

Ajuns pe tron, David nu uită de unde a plecat, dar, obosit de plictiseală, el este lamentabil înfrânt de „goliatul” ubicuu al senzualității, același care i-a luat vederea lui Samson, a adus blestemul balaamic și a răpus mulți alți eroi ai credinței. E important să înțelegem din viața lui David că „orice greșeală săvârșită de copiii lui Dumnezeu trebuie pusă pe seama lipsei lor de credință” (PP 657). Credința vie va învinge orice goliat modern.

Mulți văd în episodul Goliat cel mai mare act al credinței lui David. Fără arme, un copil merge înaintea unui războinic puternic, în numele lui Dumnezeu, doar cu o praștie. Totuși, aș încorona un alt episod în poziția aceasta: credința care îl face să compună psalmi. „Mare fusese căderea lui David, dar profundă fusese pocăința lui, aprinsă era iubirea lui și puternică-i era credința. I se iertase mult și, prin urmare, iubea mult. Psalmii lui David trec prin șirul experiențelor de la adâncimile recunoașterii vinovăției personale și osândirii de sine până la credința cea mai vie și legătura cea mai strânsă cu Dumnezeu” (PP 754). Psalmii lui au schimbat registrul, dar se identifică atât de bine cu viața noastră supusă mai mult ca oricând seducției senzualității.

Oamenii au ajuns mai oboșiți de plăceri decât de greutateți. David a crezut că Dumnezeu nu doar iartă, ci socotește nevinovat pe cel iertat, ca și cum niciodată nu ar fi păcătuit, de aceea Dumnezeu, în necrologul lui David, spune: „A umblat cu inimă curată și cu neprihănire” (1 Împ. 9:4). Și tu poți să ai un final ca al lui, prin credință. Orice goliat poate fi înfrânt.

Roagă-te pentru biruință asupra goliaților vechi și noi din viața ta.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

GHEDEON

Un credincios curajos

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon... și de proroci! Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor. – Evrei 11:32

Ghedeon este un nume cunoscut în Biblie ca fiul lui Ioas, din seminția lui Manase. Familia din care făcea parte nu ocupa un loc de frunte în cadrul seminției, „dar se deosebea prin curaj și cinste” (*Patriarhi și profeti*, p. 546).

Frânturi din viața acestui bărbat se găsesc în bagajul de cunoștințe al multora (evenimentul cu lâna, din Judecători 6:36-40, sau trierea poporului care avea să meargă cu Ghedeon la luptă, din Judecători 7:1-8). Evenimentul relevant însă din viața lui, care spune mult despre caracterul și personalitatea lui, se găsește în Judecători 6:12-14, unde citim că: „Îngerul Domnului i S-a arătat și i-a zis: «Domnul este cu tine, viteazule!» ..... «Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?»”

Când primește chemarea divină de a salva poporul Israel din robia lui Madian, el este surprins bătând grâul în teasc. Locul obișnuit pentru treieratul grâului era în câmp deschis. Dar un loc cu această caracteristică (câmp deschis) l-ar fi făcut vulnerabil în fața unui potențial atac din partea invadatorilor. Pentru a evita un astfel de pericol, Ghedeon a recurs la un teasc adăpostit în pământ, sperând că grupurile rătăcitoare de madianiți nu aveau să caute într-un astfel de loc improbabil.

Aparent, Ghedeon ar putea fi evaluat ca fricos. Dar Dumnezeu îl privește și i se adresează ca unui viteaz. Prevederea, evitarea inutilă a pericolului, încercarea de a salva – pe o cale legitimă, morală – ceva pentru familia lui este privită bine de Dumnezeu. Curajul nu are de-a face cu încumetarea, cu provocarea unui rău posibil prin sfidarea prevederii și

înțelepciunii. Curajul lui este identificat în analiza profetică care privește sub inspirația Duhului Sfânt în interiorul lui astfel:

„În timp ce lucra în taină și liniște, Ghedeon se gândea cu tristețe la starea lui Israel și plănuia în mintea lui cum s-ar putea frânge jugul asupritorului” (PP p. 546).

Astfel, curajul lui stă în recunoașterea stării spirituale a poporului din care și el făcea parte și în plănuirea unei strategii de acțiune eliberatoare. Putem astfel defini curajul sfânt ca forța morală de a înfrunta cu îndrăzneală primejdiile și neajunsurile de orice fel. Îi privim îndrăzneala și fermitatea, în acțiuni sau în manifestarea convingerilor, și tăria de caracter.

Ellen White scria: „Bărbați, femei și tineri, Dumnezeu vă solicită să aveți curaj moral, voință statornică, tărie morală și perseverență, dispoziții sufletești care nu se pot baza pe afirmațiile altora. El vrea ca, înainte să primiți sau să respingeți aceste afirmații, să le studiați, să le cântăriți și să le aduceți înaintea Lui în rugăciune. «Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.» Și acum condiția: «Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc; pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul» (Iacov 1:5-7). Această cerere pentru înțelepciune nu trebuie să fie o rugăciune fără înțeles, uitată de îndată ce s-a încheiat. Ea este o rugăciune care exprimă puternica și serioasa dorință a inimii spre a stabili voința lui Dumnezeu și se naște dintr-o lipsă de înțelepciune” (*Mărturii*, vol. 2, p. 130).

Este credința ta curajoasă? Recunoști starea nepotrivită? Fă planuri cu El să ieși din ea?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

IEFTA

Credința și surprizele ei

Și ce-aș mai putea spune? N-am suficient timp să vorbesc despre... Iefta... – Evrei 11:32, NTR

Iefta este un personaj controversat al Scripturii, apărând (parcă) surprinzător în lista eroilor a căror credință ar trebui imitată. Proscris fiind, „fiul unei prostituate” (Jud. 11:1), izgonit de acasă și lăsat fără moștenire (Jud. 11:2), se refugiază în regatul Tob, fiind însoțit de „bărbați de nimic” (Jud. 11:3), alături de care ajunge un „războinic viteaz” (Jud. 11:1). Rețeta perfectă pentru un ratat. Cu toate acestea, individul nepromițător de altădată câștigă o experiență de luptător pe care concetățenii lui ajung să o aprecieze în conflictul lor armat cu amoniții, aceștia chemându-l să le fie căpetenie (Jud. 11:6-11).

Cu un trecut plin de violență, Iefta este singurul eliberator din cartea Judecători care, prin diplomație, încearcă să aplaneze un conflict (Jud. 11:12-28), dând astfel dovadă de multă înțelepciune. Mesajele adresate regelui amonit demonstrează chiar o cunoaștere amănunțită a istoriei israelite (Num. 20–22; Deut. 2:3). Când tentativele de rezolvare pașnică a conflictului eșuează, „Duhul Domnului a venit peste Iefta”, iar el... „străbate”, „trece”, „înaintează”, „începe lupta”, „distruge douăzeci de cetăți”, îi „măcelărește” și îi „umilește” pe amoniți (Jud. 11:28,31-32), înregistrând o mare victorie și restabilind pacea pentru următorii ani.

Motivat de o pietate greșit înțeleasă, „face jurământ înaintea Domnului”, promițând un sacrificiu uman ca ardere-de-tot, dacă obține biruința (Jud. 11:30-31). Bucuria victoriei este sugrumată rapid atunci când, întorcându-se acasă, „fica sa i-a ieșit în întâmpinare”, frângându-i inima (Jud. 11:34-35). Deși am vrea dovezi că nu și-a ucis copila, Biblia consemnează faptul că Iefta „și-a împlinit jurământul făcut” (Jud. 11:39). Un verset cutremurător, exprimând în puține cuvinte o dramă, deoarece fata a fost sacrificată potrivit instrucțiunilor arderii-de-tot (Lev. 1). Condițiile

în care trăise l-au privat de o cunoaștere deplină a Legii. Deși jurase astfel, fata nu trebuia sacrificată, deoarece Dumnezeu interzisese sacrificarea copiilor (Deut. 12:31), ea putând fi răscumpărată prin sacrificiul unui animal (Gen. 22:13; Exod 13:13,15).

Viața lui Iefta surprinde, pe de o parte, modul extraordinar prin care Dumnezeu poate reabilita și înzestra pe cineva să facă ceva măreț prin credință, chiar dacă contextul e mai mult decât nepromițător. Pe de altă parte, Iefta este un simbol al celor care au comis greșeli foarte grave, jertfind lucruri pe care nimeni nu le-a cerut. Este un exemplu pentru cei care, în loc să-I aducă lui Dumnezeu o „închinare duhovnicească”, aducându-și propriul trup „ca o jertfă vie, sfântă și plăcută” (Rom. 12:1), îi sacrifică pe cei de lângă ei. Cred că pocăința, lacrimile și, într-un final, propriul suflet jertfit pe altarul lui Dumnezeu i-au conferit locul între cei „lăudați pentru credința lor” (Evrei 11:39).

Te surprinde, te mobilizează exemplul cu privire la ce să faci prin credință și la faptele care nu sunt credință, chiar dacă noi le numim astfel? E vremea unei credințe totale, autentice și ancorate în „stă scris”.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

SAMSON

Iubirea lui Dumnezeu și eșecurile noastre

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea dacă aș vrea să vorbesc despre Ghedeon, de Barac, de Samson ...! Prin credință au cucerit ei împărății... au scăpat de ascuțișul sabiei ... , au pus pe fugă oștirile vrăjmașe. – Evrei 11:32-34

Cartea Judecători îi alocă lui Samson mai mult spațiu decât oricărui alt judecător (cap. 13–16). O poveste de viață cu lecții profunde, importante. Vrea Dumnezeu să transmită un mesaj special pentru toți cei care vor citi despre el?

Samson a fost binecuvântat de la naștere și Duhul Domnului a venit asupra lui. Era eliberatorul poporului de sub asuprirea filistenilor. Își cunoștea chemarea și misiunea. Părul lui lung și obiceiurile de abținere îi aduceau continuu aminte de planul lui Dumnezeu.

Filistenii, stârniți de acțiunile lui Samson împotriva lor, vin asupra celor din Iuda ca să-i determine să-l predea pe acesta. Reproșul conaționalilor lui față de el arată declinul în care ajunsese Iuda. Pierderea legăturii cu Dumnezeu i-a dus la pierderea curajului, la atitudinea de servilism față de dușmanii lor, la decădere morală. Prin credință, Samson obține o mare victorie, omorând o mie de filistenii. Epuizat de luptă, istovit de sete, se roagă lui Dumnezeu cu credință să-i dea apă, iar Dumnezeu face să țâșnească apă din stâncă.

Apoi, îl vedem pe Samson acționând ca un om lipsit complet de principii morale. Merge pe teritoriul filistenilor, la Gaza, vede o prostituată și intră la ea. În ciuda păcatului său, Dumnezeu intervine pentru a-i salva viața. A mai iubit o femeie pe nume Dalila. La insistențele ei, Samson îi spune de unde îi vine forța sa neobișnuită: dacă ar fi lipsit de părul lui, atunci nu ar mai avea putere. Sigur, puterea îi venea de la Dumnezeu, dar împlinirea poruncii Domnului de a nu-și rade părul, păstrarea jurământului de nazireu, dovedea credința lui împletită cu ascultarea. Când a renunțat la

aceasta, a devenit o pradă ușoară în mâna vrăjmașilor. Filistenii l-au prins, i-au scos ochii și l-au întemnițat. Nu știm de ce nu l-au ucis. În mod cert, Dumnezeu încă avea de lucru cu Samson. La sărbătoarea dată în cinstea zeului Dagon, conducătorii filistenii au poruncit să fie adus prizonierul, ca să îi distreze. Nu știau că orbul din fața lor se pocăise. Pentru ultima dată îi cere lui Dumnezeu, cu credință, să-i dea putere să se răzbune, să răzbune numele Lui. Și rugăciunea i-a fost ascultată.

Samson este cel mai controversat personaj dintre judecătorii lui Israel. Un trup puternic, dar o voință slabă. Cu toate acestea, Samson are o dorință însetată după Dumnezeu și își manifestă credința. În ciuda greșelilor slujitorului Său, Dumnezeu lucrează pentru mântuirea lui și pentru împlinirea planului Său. De aceea e amintit între eroii credinței din Evrei 11.

Și tu ai un loc în planul lui Dumnezeu. El te-a binecuvântat cu daruri speciale. Poate ai făcut greșeli mari. Nu te descuraja! Nu te îndoi de dragostea Lui! Exerciță-ți credința spre pocăință și o viață cu rost în slujba lui Dumnezeu!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

SAMUEL

Echilibrul încrederii depline

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iefta, de David, de Samuel și de proroci! Prin credință... au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe... – Evrei 11:32-34

Dintre faptele credinței enumerate în proximitatea lui Samuel, cele întâlnite în istoria sfântă sunt: căpătarea făgăduinței și aplicarea dreptății. El însuși este un copil „căpătat prin făgăduință”, apoi, după o lungă tăcere profetică datorată imoralității de la sanctuar, prin el reprimește Israel mesaje divine. Samuel devine un judecător drept și integru. Viața lui arată un echilibru aproape perfect, crește virtuos, deși înconjurat de rele. Sunt atâtea lecții de învățat! În primul rând, educația din fragedă pruncie. Mama, apoi Eli, supraveghează creșterea armonioasă a acestuia. Eli, probabil, a reușit să compenseze prin Samuel deficitul de atenție față de propriii copii. Ca judecător, Samuel este respectat pentru imparțialitatea și lipsa de abuz în serviciu. Mita și aviditatea sunt străine de caracterul său.

Pe vremea lui Samuel se naște dorința după un împărat. Justificarea de paravan, dar reală, a poporului: „Copiii tăi nu calcă pe urmele tale” este dureroasă. Un pastor a fost rugat de niște tineri să spună ceva de copiii lui, la care acesta a plecat ușor fruntea și a făcut următoarea mărturisire: „Toată viața am crezut că, dacă le arăt copiilor mei un model de consacrare, este suficient. Realitatea m-a contrazis. Am înțeles că nu e. Trebuia să intru mai mult în lumea lor decât să aștept ca ei să intre în a mea.” Samuel trebuie să-și plece capul o singură dată, și aceasta pentru faptele copiilor lui. El nu știa cum se poartă ei. Poporul i-a ascuns această realitate care le slujea acum ca argument pentru revendicarea unui împărat. „Avertizarea dată lui Eli nu făcuse asupra lui Samuel impresia pe care ar fi trebuit să o facă. Într-o anumită măsură, și el era prea îngăduitor față de fiii săi, iar urmarea acestui fapt s-a arătat în caracterul și în viața lor” (PP p. 604).

Reacția lui Samuel față de dorința lor de a avea împărat este o lecție inestimabilă. El manifestă prin credință un echilibru foarte rar întâlnit în asemenea situații. Chiar dacă „bătrânul profet a văzut în cererea lor o acuzație împotriva lui și o încercare directă de a-l da la o parte, totuși, el nu și-a trădat adevăratele sentimente; n-a rostit niciun reproș, ci a adus problema aceasta înaintea Domnului, în rugăciune, și a căutat sfat numai la El” (PP p. 604).

Câte rele izvorăsc din invidii și orgolii atunci când uităm să lăsăm viața noastră în mâna Lui. Samuel a pus strajă buzelor și a evitat o luptă ambițioasă pentru putere. El se simte respins, dar nu dă pe față sentimentele din inimă. Câte rele din viața ta ar fi fost evitate dacă procedai la fel? Umiliința, răbdarea, slujirea unui popor plin de mândrie sunt calități magistrale. Uneori, propria familie e un popor greu de condus, nici Samuel nu a reușit cu desăvârșire. Fii umil și acordă mai multă atenție celor dragi!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

URIAH SMITH

Dedicare până la capăt

Alții au suferit batjocuri... au fost uciși... au murit..., au pribegit..., lipsiți de toate, prizoniți, munciiți – ei, de care lumea nu era vrednică .... Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi. – Evrei 11:36-40

Uriah Smith (1832–1903) a fost un lider talentat al bisericii, un învățător, scriitor, editor, poet, inventator. Familia lui provenea dintre adventiști milleriți care au experimentat marea dezamăgire din 1844, când el avea 12 ani. În perioada respectivă și-a pierdut un picior. La vârsta de patru ani s-a îmbolnăvit și i-a apărut la picior un ulcer care nu voia să se vindece, astfel că la 12 ani au fost nevoiți să i-l amputeze. În apropiere locuia un doctor, Amos Twitchell, care era chirurg și a acceptat să-i amputeze piciorul. Operația, deși fără anestezie, a fost una cu succes. Mai târziu, Uriah Smith a devenit inventator de proteze. A reușit să creeze chiar una care avea genunchi flexibil.

El a fost o personalitate importantă în istoria Bisericii Adventiste. A fost un om educat și un lider talentat. În 1852 devine sabatarian și în anul următor se alătură familiei White în Rochester, New York, în lucrarea de publicații. Pe lângă contribuția importantă în publicații, el a fost ales ca primul secretar când a fost înființată Conferința Generală. Un an a slujit și ca trezorer și a predat cunoștințe biblice la Colegiul Battle Creek. Astăzi, el este cunoscut, în special, pentru cartea *Gânduri despre Daniel și Apocalipsa*. A avut o „limbă ascuțită”, cum s-ar zice, din cauza căreia a fost un polemist bun la editură, dar și o persoană care intra în conflict cu cei din jur, inclusiv cu familia White. De fiecare dată însă, a reușit să se și împace. A trăit 71 de ani și a muncit în interesul bisericii până la ultima sa suflare.

Într-o ocazie când mergea la editură, a trecut pe lângă Sands Lane, un pastor tânăr. Era atât de adâncit în propriile gânduri, încât nu l-a observat și nu l-a salutat. Pentru că Lane avea proteză la picior, s-a gândit că Smith se crede prea important să-l observe. Vorbele au circulat și au ajuns la urechea lui Smith. El a fost surprins că a reușit să ofenseze pe cineva fără să știe. La următoarea ocazie de Sfânta Cină, Smith l-a abordat și i-a cerut iertare. Cu ocazia spălării picioarelor, ambii au avut o surpriză mare. Atunci au descoperit că amândoi au un picior lipsă. Pe obrajii lui Lane au curs lacrimi și i-a cerut iertare lui Smith pentru că l-a judecat greșit. Pe lângă faptul că erau frați în Domnul, au fost și camarazi de suferință fizică și de handicap.

Câteodată este mai ușor să judeci după prima impresie. Cere efort să cunoști persoana, să înțelegi motivațiile celui alt, poate și trecutul ce l-a determinat să devină cine este acum. În Evanghelia după Matei, Domnul Isus spune: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura” (7:1-2). Urmând mottoul „Pentru totdeauna cu Dumnezeu”, trebuie să ne însușim această învățătură a Domnului nostru!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

ELLEN WHITE

Omul providenței

Alții au suferit batjocuri,...au murit uciși... au pribegit..., lipsiți de toate, prizoniți, munciți, ei, de care lumea nu era vrednică... Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi. – Evrei 11:36-40

Cum ar fi arătat istoria adventistă fără Ellen White? Este greu să ne imaginăm. Nu mulți profeți au avut o activitate așa prolifică, șaptezeci de ani și aproximativ cincizeci de mii de pagini de manuscris. Eroii credinței primesc acest titlu pentru fapte menite să-i salveze pe alții, cu riscuri uriașe. Statele Unite ale Americii au decis, în 1862, să ofere medalii de onoare militarilor care s-au distins prin curaj, riscându-și propria viață, dincolo de datorie. Eroii credinței nu au primit medalii. Ei le așteaptă de la Dumnezeu la final.

Accidentul suferit la nouă ani, când o piatră rebelă a lovit-o în față, a marcat pregătirea providențială pentru slujirea profetică. Vasul lui Dumnezeu trebuia să fie cel mai slab dintre cele slabe, ca să poată purta mai ușor conținutul divin. Nu a fost lipsită de batjocura celor din jur, când la doar șaptesprezece ani, fără educație școlară corespunzătoare, este chemată să poarte lumina profetică pentru poporul rămășiței. O vreme a ezitat să transmită muștrările divine, apoi a încercat să îndulcească mesajele primite, dar Domnul i-a arătat într-o viziune să nu se facă vinovată de sângele celor avertizați. O tânără plâpândă, aleasă în contextul unor mișcări religioase vulcanice, a rezistat numai prin credință, dar cu multe momente grele, lacrimi, dispreț și neliniște.

Asemenea Mariei, Ellen a acceptat prețul slujirii de dragul Mântuitorului ei, lăsând în grija Lui destinul ei. Sfaturile inspirate despre biserică și sănătate, descoperirile care au confirmat fiecare adevăr scos de pionierii

mișcării adventiste din țarina bine lucrată a Scripturii, literatura profund hristocentrică, viața ei curată și integră au fost determinante pentru nașterea poporului adventist, despre care până azi se spune: „Iată un popor care locuiește deoparte, care nu face parte dintre neamuri” (Num. 23:9).

Participând la biserica adventistă, mă întâlneam des cu expresia „serva Domnului”, „pana inspirată”, „Spiritul Profetic”, trezind în mine un sentiment de bizar. Despre cine vorbesc oamenii aceștia? După patosul oratoric, păreau foarte convingși de inspirația acesteia, dar doream să mă conving. O ilustrație folosită de prezbiter în predica lui mi-a copleșit atenția. El a relatat experiența unei tinere posedate, vindecată prin mijlocirea Bisericii Adventiste, din cartea *A sosit ceasul*, de Nicușor Ghițescu. Am mers la el să îi cer cartea „de care se teme Satana” (*Tragedia veacurilor*, amintită în experiența tinerei). Ca samaritenii, am zis și eu: „Acum nu mai cred din spusele tale, ci pentru că eu însumi am citit.” Sunt sigur că și tu ai multe de spus despre ce înseamnă Spiritul Profetic pentru viața ta.

În ce fel experiența ei este un exemplu prin care Dumnezeu vrea să modeleze și viața ta?

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

JOSEPH BATES

Curajul de a fi ceea ce crezi

Alții au suferit batjocuri,... au fost uciși... au murit..., au pribegit..., lipsiți de toate, prizoniți, munciți – ei, de care lumea nu era vrednică... Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi. – Evrei 11:36-40

Joseph Bates a fost un predicator remarcabil, om amabil, dar hotărât susținător al adevărului biblic și al principiilor stilului de viață sănătos. Viața lui ne poate oferi un exemplu despre cum se îmbină credința și ascultarea față de Dumnezeu.

Când era tânăr, familia sa s-a mutat în orașul portuar Fairhaven, Massachusetts, unde a devenit fascinat de mare. La 15 ani pornește pe mare ca băiat de cabină și experimentează naufragiul, capturarea și serviciul forțat în marina britanică, iar timp de doi ani și jumătate a fost prizonier de război în Anglia, fiind eliberat în 1815.

În autobiografia sa, scrisă pentru Youth's Instructor, Bates și-a amintit multe dintre aventurile sale pe mare. Una dintre cele mai interesante a fost întâlnirea sa cu un rechin. Era pe mare de doar trei săptămâni, când marinarii au observat un rechin uriaș care îi urmărea pe o parte a navei. Au legat o bucată mare de carne de o frânghie și au încercat să aducă rechinul suficient de aproape pentru a-l prinde cu un harpon, dar fără succes. În acea seară, Joseph, în timpul îndeplinirii sarcinilor sale, a trebuit să se urce în vârful catargului principal. La coborâre și-a pierdut echilibrul și a căzut peste bord, acolo unde rechinul fusese toată ziua. Ofițerul principal l-a văzut căzând și i-a salvat viața aruncând o frânghie pe care Joseph a reușit să o apuce cu greu. L-au scos din apă nevătămat. Apoi și-au amintit cu toții de rechin! Echipajul a alergat spre cealaltă parte a navei și iată că acolo era rechinul care înota liniștit. Bates a crezut întotdeauna că a fost un miracol

faptul că rechinul a ajuns să își schimbe poziția mutându-se într-un loc în care nu putea să observe ce se petrecea pe partea cealaltă a navei. Aceasta a fost doar una din multele ocazii în care viața lui Joseph Bates a fost cruțată.

În cele din urmă, Bates a devenit căpitanul propriei sale nave și, contrar obiceiurilor acestei activități, a renunțat la fumat și la mestecatul tutunului, precum și la folosirea unui limbaj vulgar. Ulterior, a renunțat la consumul de ceai și cafea, iar în 1843 a devenit vegetarian.

Joseph Bates s-a retras de pe mare cu 11.000 de dolari, o mică avere pentru acea vreme. Însă, fiind convertit în timpul anilor petrecuți pe mare și acceptând solia celei de-a doua veniri, predicată de William Miller, și-a donat întreaga avere acestei cauze, vânzându-și în cele din urmă chiar și casa. Tot restul vieții a trăit cu mottoul „Domnul va purta de grijă”.

Credința și ascultarea lui Joseph Bates sunt din nou dovedite când nu și pierde încrederea în Dumnezeu cu ocazia mării dezamăgiri din 22 octombrie 1844, ci continuă să descopere adevărul despre sanctuar, despre Sabatul zilei a șaptea, evaluează și recunoaște darul profetic al lui Ellen White și se angajează activ în predicarea adevărurilor biblice descoperite.

În toate timpurile, credința se demonstrează prin ascultare. Dumnezeu așteaptă aceeași experiență de la noi și astăzi.

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:

JAMES WHITE

Omul redeșteptării

*Alții au suferit batjocuri... au murit uciși... au pribegit...
lipsiți de toate, prizoniți, munciți, ei, de care lumea nu era
vrednică... Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru cre-
dința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că
Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să
n-ajungă ei la desăvârșire fără noi. – Evrei 11:36-40*

Unul dintre mesajele urgente, predicate cu consecvență în biserică, este chemarea la redeșteptare și reformă. Toți considerăm că aceasta este cea mai mare și cea mai urgentă nevoie. Din păcate însă, ea întârzie să apară și tot ce vedem de multe ori este o biserică apatică, obosită și măcinată de conflicte nesfârșite. Cum poate începe redeșteptarea în biserica mea?

Michael Champbell descrie, într-un articol publicat în *Adventist Review**, „redeșteptarea uitată”, din anul 1873. Reamintirea ei ne poate ajuta să descoperim cum și când va putea începe redeșteptarea în biserica noastră de astăzi.

James White afirma în 1872 că biserica din Battle Creek, „deși este mare, este o biserică nefericită”. Chiar dacă membrii erau foarte ocupați și mulți lucrau în instituții ale bisericii, starea generală era una de apatie și oboseală. O astfel de atmosferă spirituală a făcut-o pe Ellen White să declare că în condițiile acelea ideea deschiderii unei școli în oraș era o idee „absurdă”.

În plan personal, anii 1872–1873 au fost foarte dificili pentru familia lui James și Ellen White. Amândoi aveau probleme de sănătate și trebuiau urgent să le trateze. După o vizită la sanatoriul doctorului James C. Jackson, au înțeles că au nevoie să facă o schimbare în stilul lor de viață, așa că au cumpărat o mică fermă – Greenville – și s-au mutat acolo. Din când în când se întorceau în Battle Creek pentru diverse probleme

---

* Articolul poate fi găsit la adresa <https://www.revivalandreformation.org/resources/all/the-forgotten-revival-of-1873>.

administrative, dar de fiecare dată plecau acasă triști și deprimați de ceea ce găseau aici. James White a crezut că, dacă va reuși să convingă douazeci de familii cu preocupări spirituale evidente și cu talent în afaceri să se mute în Battle Creek, biserica de aici va primi un suflu nou și lucrurile se vor schimba în bine. Din păcate, planul său s-a dovedit un eșec. Cei care au venit au început să intre în conflict cu membrii mai vechi ai bisericii asupra viziunii de lucru, așa că starea bisericii a devenit și mai rea.

James și Ellen White au petrecut vara anului 1873 în Colorado, unde încercau să se refacă după ce James suferise un nou infarct. Pentru James, acesta a fost un timp special de rugăciune și consacrare. Și-a rededical viața lui Dumnezeu împreună cu tot ce avea. Când a venit toamna și a trebuit să plece de acolo, simțea că este un alt om.

În drumul spre casă, s-au oprit la Battle Creek pentru sesiunea Conferinței Generale și au rămas aici aproape o lună. James și Ellen White au simțit că Dumnezeu îi cheamă să prezinte în fiecare seară lecții practice din Biblie pe care le îndeplineau cu experiența lor. James a povestit cum în vara aceea își rededicalase viața lui Dumnezeu, iar mărturia lui a avut un impact puternic asupra tuturor. Frați de credință care nu se mai priveau în ochi au început să își dea mâna, s-au auzit cuvinte de iertare și au curs lacrimi de pocăință. John Andrews își amintea că peste 200 de persoane, în majoritate tineri, au participat la aceste întâlniri de redeșteptare. Duhul lui Dumnezeu lucra cu putere în biserica din Battle Creek și prezența Sa era simțită peste tot. Vechile conflicte au fost rezolvate și un spirit de slujire și consacrare a cuprins întreaga biserică, așa cum nu se mai văzuse de mult.

Lecția este simplă și directă. Dacă vrem redeșteptare în biserica noastră, atunci să ne rugăm să începem cu noi. Când noi vom umpluți cu Hristos, El îi va putea binecuvânta prin noi și pe ceilalți. Ești gata? Vrei? Dumnezeu abia așteaptă să te facă o binecuvântare!

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi

Mesajul pe care l-am primit de la Dumnezeu pentru ziua aceasta este:

Dumnezeu așteaptă de la mine să:

Planul lui Dumnezeu pentru viața mea astăzi ...

De dimineață:

După-amiază:

Seara:

Persoane pentru care mă rog:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Însemnările mele:
